

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Mediocritas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

nem sonat, & oculi pupillam. Lust igitur ex ambiguo Diogenes. Laert. lib. 6.

Nicoles, quum malus quidam medicus diceret, se magnam habere potestatem: Quidni inquit, ista dicere liceat, qui tam multos impune sustuleris? Max. ser. 10.

Anonym. Sapiens quidam, cum imperitus medicus ei dixisset, Senex factus es? respondit. Bene quidem, & satis feliciter: medicum enim non vixi sum. Ant. in Meliss. part. 1. ser. 56.

Arist. Cum morbo teneretur Aristoteles & medicus ei præceptum quoddam iniungeret: Ne inquit, me cures, vel ut bubulum, vel ut fossorem, sed prius causam edisere, sic enim facili persuasionem morigerum reddideris. Docens, his nihil sine causa temereque proferendum esse. Elisan. lib. 9. de Sar. hist.

Pausanias. Medicus quidam inuisibat Pausaniam, dicebatque Nihil habes mali: Non enim, inquit, te medico vtor. Hoc ipsum quod nihil habeat mali, adeo non acceptum ferebat medicis, ut eos solos iudicaret prospera esse valetudine, qui medicis non verentur. Id ut perpetuo verum non sit, tamen extrinsecus controuersiam est, maximam laborum partem a medicis proficisci, vel quia sint imperiti, vel quia negligentes, vel quia ambitione quæritu corrupti. Plut. in Lacon.

Idem, quum ab amico argueretur, quod de medico quodam male loqueretur, à quo nec vlla re læsus esset, nec cuius fecisset periculum: Si fecisset (inquit) periculum nequaquam viverem. Plut. in Lacon.

Agellanus. Quum medicus quidam Agellano Regi præscriberet curam non nimis exactam, minimeque simplicem, qualis esse solet apud Lacedæmonios: per Geminos inquit, iuram quæ præscribis, si mihi prius in factis ut non viuam: etiam si non omnia sumptero. Significabat, eiusmodi curationes citius acceleratas mortem, quam depulsuras morbum. Nec tñm operosa pharmaca sumenda, nisi ei qui destinauit mori. Omnibus in rebus ei genti placuit frugalitas ac simplicitas. Plut.

Hadrianus Imp. moriens dixit illud vulgatum: Turba medicorum Cæsarem perdidit. Arbitror illum huc detorsisse Græcum prouerbium, πολλοὶ ἑργατοὶ οὐ κερδοὶ ἀπὸ πολλοῦ, πολλοὶ δὲ ἰατροὶ τὸν βασιλῆα ἀνέλωσαν. Quamquam & hodie verum est, turbam medicorum causam esse mortis. Dion.

§ SIMILITVDINÈS.

Diogenes. Dum in luxuria & deliciis quæcunque in potestate vestra bona sunt, animo complectimini, veniunt communes carnifices, quos vos medicos appellatis: qui quicquid sibi in mentem venerit, id dicunt, & faciunt. Hi autem qui bene medentur, incidunt, vrant, ligant, intus extraque medicinas exhibent. In epist. ad Græc. fol. 177.

Arcefilas. Quemadmodum vbi multæ leges sunt, ibi etiam plurimum vitiorum: Ita quoque vbi plures sunt medici, ibi multi ægrotautes. Apud Laert. l. 4. c. 6. & Eras. l. 7. apoph.

Thrueri. Medici qui annulos & alias res, quæ ad rem medicam nil conferunt, cum factu quodam gerunt, similes sunt circumforaneis: qui dum in medio foro prostant, externum aliquod animal ostentant, ut populum aduocent. in apoph. 18.

Qui affectus ignorat & tamen medicatur, similis est cæco, qui viam ignorat, & baculo tenet. in apoph. 112.

Claudiscus, qui alterum crus desiderat: Et mancus est medicus, qui solam rationem aut experientiam habet. ibid.

Eadem fere ratio, vulgatum cœnopolarum & medicorum: non enim dantur meliores, sed maiores impostores. ibid.

Nihil magis miror quam quod factores in incognito corpore tam diligenter medentur ad corporis habitum, ipsi apparatus, & rursus ad mensuram pedis calcæarii ipsum calipodium: & quod medici plerique sine discrimine corporis obuium fere accommodant medicamentum. in apoph. 118.

Ut Deus, sic medicus: ab omnibus postremo cognoscuntur: etenim non nisi in extrema necessitate coluntur. in apoph. 127.

§ ADAGIA.

Qui nocere potest, & idem prodesse. In medicos imperitos, qui non raro venenum pro remedio ministrant, quadrabit illud ex eodem libro quod usurpauit in pseudomane Lucianus: εἴ τί, ἀπὸρ Homer. loci.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἴσθῃ, μὲν μὲν, πολλὰ δὲ λυγρὰ. Pharmaca multa, sed multa, ac toxica multa.

Idem quadrabit in hominem & bonis, & malis instructum artibus, qui vel iuuare possit, si velit, vel ledere.

§ BIBLICA EXEMPLA.

Medicinz magis quam Deo fidere perniciosum. Exemplum: Atā 2. Paral. 16. 12. Medice cura te ipsum. Luc. 4. v. 13. Media inconcessa querentium. Exemplum: Saul, 1. Sam. 28. 6. 7. 8. Ocholias, 2. Regum. 12. 3. 4. Rex Moabitum, 3. 27. Zambri, 1. Reg. 16, v. 18. Atā plus habet medicis quam Deo, 2. Paral. 16. 13. Achaz, 28. v. 3. 4. Ephraim, Osee 5. 13. medius (quæ vocant) legitimus vtentes iuuat Deus, 2. Sam. 10. 12. 2. Paral. 32. 7. 8. Nehem. 4. v. 9. 21.

§ EXEMP.

Diod. lib. 4. scribit Cybel. Farmem veterinariam reperit. Quibus quod multi curarentur pueri, terrore canibus trem nominatam esse. Theat. Zuing.

Medicinarum, teste Diodoro, voluit Mercurium apud primum inuenisse: secundum vereres, Apis Ægyptiorum perit, quod alii (auctore Plin. lib. 7.) Araco Apollinis & Babilonio tribuunt: alii ipsi Apollini, vnde apud Quidam, Metam. dicitur. Inueniuntur medicina meum est, apifera, per orium.

Dicor. Hercules Celivus pharmaca multa fertur adinuenisse: venena, & serpentum morsus, & hinc ἐκείνου τὸν νόμον Cillo Cogn. lib. 3. narrat.

Peon medicæ artis peritissimus, à cuius nomine Peonia herba nomen sumpsit. Post obitum in Deorum numerum reclusus: deus esset, Deorum medicus constituitur. Theat. Zuing.

Apud Indos post Brachmanas philosophos in maximo honore medici: vt qui circa homines philosophentur, frugales non tamen ruficantes oryza & ordeaceis viuentis, quæ sunt illis non irrogat, nemo hospitio non libenter suscipit.

Perrus Leo Spoletanus, ingeniosus & doctus Astrologus: sicut medicus, ad Laurentium Medicum vocatus: cum parum medicamenta succederent, melancholia correptus, in puncto præcipitavit. Inuis. in Elogijs.

Hadrianus Imp. medicinæ studiofissimus fuit, & sortastis. Proinde sepulchro suo inscribi voluit. Turba medicorum dicit Cælarem. Theat. Zuing fol. 1239.

Dionysius tyrannus Siculis: medicinæ nauarum operationum, sectionis, vitionis, & reliqua faciebat. A. Isaac lib. 1.

Constantinus I. V. Pogonatus Imperator. Constantino post deictos Saracenos & Arabes, philosophus & rhetorice renouauit: agriculturæ compendium collegit: & medicinæ studio amplexus est. Theat. Zuing.

§ HIEROGLYPHICA.

Cum sacerdotibus Ægyptii Medicinam ab aliquo Deorum strata, à morbo conualuisse ostendere voluissent, Columba alii scribunt, Palumbem lauri ramisculum vstro gestantem mebant. Ales enim ea, quoties ægrotae coepit, lauri folio, sibi ipsi medetur. Pier. Val. lib. 22. pag. 205. B.

Quod si etiam Ciciniam ore tenentem Origeni Musca figurarit, hieroglyphico eo medicinam sibi comparatam in nam eius herbe passione Cicinosa stomachi fastidium haurit. lib. 17. pag. 159. A.

Vide Morbus & Mors.

Mediocritas.

§ DEFINITIO.

Mediocritas, Græcè μέτριος, ἡσυχία, & μέτρος, & ἡσυχία. Est autem mediocritas inter excellentiam & defectum. Nam medium (vnde descendit) est, quod participat extremorum.

§ SENTENTIAE PŒTICAE.

Phocylides.

Ἦσαν μέτρον ἄριστον, ἡσυχία δὲ ἀλλοτρία. Omnium mensura optima, tranquillitas autem inuicem.

Μέτρον μὲν φαρμάκων καὶ μὲν ἰατρῶν.

Cum mensura comode, & bibe, & loquere.

Pythagoras.

Μέτρον δὲ ἡσυχίας ἀρίστη.

Mensura in omnibus optima.

Helioidus.

Ἐν μὲν μέτρον δὲ καὶ πρὸς ἄλλοις τὸ δὲ ἀρετῆς.

Atque tunc mensura optima, tranquillitas autem inuicem.

Ὅτι καὶ χρεῖται ἡσυχίας ἡσυχίας ἀρετῆς.

Bona mensura multis sumes a vicinis bonas, reddi.

Eadem mensura & melius si potes.

Vi salus indigneris, & submissi frantem inuenit.

Horat. l. 1. epist. 18.

Virtus est medium virtutum & vitium, re dicitur.

Quid de Trist.

Vt sibi edotto si quis quam credit amico.

Vix tibi, & longe nomina magna fuge.

Vix tibi, quam tunc, potes praestitria vix.

Suum praestitri fulmen ab arce venit.

Effugit hybernas demissa ante eum procellas.

Latæq. plus paruis vela timoris habent.

Crede mihi, bene qui latius, bene vitis: & iustit.

Fortunam debet quisq; manere suam.
 Claud. de Senat. Veron.
 Felix qui proprijs animis transegit in aruis,
 Ipsa domus parum quem videt ipsa senem.
 In haculo nitens, in qua reptant arvens.
 Vnum numerat secula longa casa.
 Luc. lib. 5.
 Dum te grandis homini sunt vivere parce.
 Agno animos: neq; enim est unquam penuria parvi
 Hor. lib. 1. Epist.
 Quod satis est cui contingit nihil amplius opter.
 Non domus & fundus, non aris aceruus & auris
 Aggret dominis deduxit corpore febres,
 Non curas curas.
 Menander.
 Αἰδοῦναι ὄντα οὐδὲν ἀναμνησκῶ δέ.
 Hanc enim esse te ipsum recordare semper.
 Ἴσως ἂν ἴσῃς, πῶς καὶ πρὸς τοὺς φίλους.
 Equales quidem sis omnibus, & si prestes diuitijs.
 Ex 1. Epigrammat.
 Ἄλλοι τῶν φίλων ἀκαχοῖς, ἢ ἀλλοῦ ὄντος πάλαιος.
 Οὐκ ἔστι τὸ φίλος τὸ πάλαιος ἴσῃς.
 Quis superfluum intemptissimum, quoniam sermo est anti-
 guus.
 Quid & mellis nimium, est bilis.
 Iulianus.
 Οὐκ ἔστι πᾶσι, διότι καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή
 ὀφείλει εἶναι, ὡς καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή
 Dum est patria, vita gratia: superflua autem
 Cura hominibus, non curas, sed labor.
 Baillus.
 Μὴν ἂν χρεῖται πῶτος, ἀρῶν δευτῶς, ἐδὲ γὰρ ὄντων
 ἄρῳ ποταμῶν τῶν πάλαιων ἰσῃς.
 Αἰσθητικῆς ἀναμνησκῶ δὲ τῶν πρὸς τοὺς φίλους.
 Καί ποτε πῶτος ἔσῃς τῶν ἀφῶν ποταμῶν.
 Τῆς ἰσῃς φιλίας ἀμῶν, ἡγεῖται δὲ ἰχθυῶν διδύμων.
 Εἰς τὴν πῶτος, ἐπὶ διότι ἡ φιλία.
 Neq; nec tempestate mare ducat concitatum, neq;
 tranquillitatem
 Quis amantissimus omnino ventis carentem.
 Mediocris autem optima, ubi autem altione: Quorum,
 Et quae mensuram ego sufficientem amant.
 Hoc amare Lampi, malas fuge procellas.
 Sane quidam mansueti, & sicut Xephyrus.
 Palladas.
 Ἡ μετριότης ἀριστή, ἢ τὴν τῶν ἀρετῶν ἀφῶν
 Καὶ οὐκ ἴσῃς, ἢ τῶν ἀρετῶν ἀφῶν
 Mediocris enim optimum quid, quoniam summa
 quidem apta sunt
 Pericula indacere, extrema vero consitium ha-
 bent.
 Plaut. in Pcenulo.
 Hoc unum tamen cogito, Modus omnibus in rebus
 optimus est habitus.
 Quia omnia nimium exhibent negotium hominibus ex se.
 Terent. in Andr.
 Apprime in vita homine Vitae est, ut ne quid nimis.
 Hor. lib. 1. Carm. sat. 1.
 Et modus in rebus, sunt certi deniq; fines,
 Quos ultra citra ne quis consistere rectum.
 Ouid. 2. Met.
 Quis graffus celestia tecta cremabis,
 Quis scortis, medio rursusimus ibis.
 Idem 8. Met.
 Nequana manus ultima cepto
 Impetum est, geminas opifex libravit in alas
 Insuper corpus, mox aq; pependit in aura,
 Insuper & natum, medius, ut limite curas
 Licet, aut, monco, ne si domi stor ibis,
 Quis grauet pennas si celsior, signis aduans.
 Inter curamq; vela.
 Horat. Carm. 10. lib. 2.
 Reddas viues: Licet, neq; altum
 Impet vrgendo, neq; dum procellas
 Caui torrefice, nimium premendo
 Littus iniquum.
 Quisquis mediocritatem
 Diligit, tunc, caret obsoleto
 In libris tecti, caret invidenda
 Sobrius aula.
 Sen. Oedip. Act. 4.
 Quis sit licet mihi
 Impetere arbitrio meo,
 Tempem Zephyro leuis
 Vela, ne prole grauis
 Impetere autem tremant.

Lene sed modicum fluens
 Aura, nec vrgens litus
 Ducat intrepidam ratem.
 Tutam me media rohas
 Vita, decurrente via.
 Onustum regem timens,
 Altra dum demem petis,
 Auribus fidens noxio,
 Certat & veras aues
 Vincere, & falsis nimis
 Imperat pennis puer.
 Nomen eripuit fero.
 Calidus modicum senex
 Dedalus librans iter,
 Nube sub media stetit,
 Alitem expectans suam, &c.
 Quicquid excessit modum,
 Pendet infabili loco.
 Idem Agam.
 Felix media quing; turba
 Partem quietam aura stringit
 Littora tutam, timidaq; mari
 Credere cymbam temo terras,
 Propiore legit.
 Terent. Andr.
 Nam id arbitror
 Apprime in vita esse utile, ne quid nimis
 Mart. 1.
 Illud quod modicum est, atq; inter curam, probatur
 Sen. Oed. Act. 1.
 Quicquid modicum defugit iter,
 Stabili nunquam tramite curret.
 Ouid. 3. Trist. 4.
 Qui cadit in plano, vix hoc tamen euenit ipsum,
 Sic cadit. Sit tuta surgere possit humo?
 At miser Elpenor recto delapsus ab alto
 Occurrit regi flebilis Umbra suo.
 Quid fuit, ut tritas agitaret Dedalus alas?
 Icarus immensus nomine signet aquas?
 Nepe quod hic alte, demissus ille volabat:
 Nam pennas ambo non habnera suas.
 Lucan.
 In se magna ruunt, latu hunc Numina rebus
 Crescendis posuere modum.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Est mediocritas quaedam virtus: cum medii & perfecti sit inda-
 gatrix. Arist. 1. 2. Ethic. c. 6.
 Omnes qui mediocritatem inuestigant, & exquirunt: primum
 ab eo debent, quod magis ei contrarium est, dūcedere. lib. 2. Ethic.
 cap. 9.
 Rei medium appello id quod aequae abest ab utraque extremitate:
 idq; apud omnes vnum idemq; valet & efficit. Nostra autem ratio-
 ne id medium est: quod nec transit modum, nec defertur, nec vnum
 idemq; apud omnes valet. 1. 2. Ethic. c. 6.
 Omnem artis praetantiam conferat mediocritas. ibid.
 Mediocritas duorum vitiorum est, quorum alterum eo quod su-
 perat, alterum eo quod parum est, conuertitur. ibid.
 Quibus in rebus nimium & parum reperitur: in iis etiam relin-
 quitur mediocritatis locus. lib. 2. Ethic. c. 4. & 1. Magn. Mor. c. 9.
 Nec quicquam est difficilior quam reperiri, omni in re medium.
 Eth. 1. 2. c. 9.
 Longe a delinquendo abduci veniunt ad mediocritatem. ibi-
 dem.
 Quod modicum est, id bonum. Nam quod maius est quam o-
 porteat, id malum est. lib. 1. Rhet. ad Theodect. c. 5.
 His rebus quae tractantur in vita, modum quendam & ordinem
 adhibentes, honestatem & decus conferuabimus. Cic. 2. Offi.
 Mediocritas ad omnem usum, cultumque vitae referenda est. In
 omnibus rebus mediocritas optima. Offi.
 Modus est optimus, decus ipsum tenere, nec progredi longius, O-
 rat. ad Brut.
 Suis cuique modus est, tamen magis offendit nimium, quam
 parum. De Orat.
 Vtique adeo magnum quid, & honesta res est mediocritas, ut,
 quod malum euenit, magis eum qui passus est, quam qui fecit, pu-
 dore suffundat. Polyb. hist. 1. 8.
 Quaedam, immo virtutes, odio sunt, seueritas oblinata, inuictus
 aduersus gratiam animus. Tacit. Annal. lib. 15.
 Id semper egregium est, metiri quantum queas, neque ambitio-
 ne praecipis agi: tum in imperio, cuius adeo cupidi mortales sunt, ut
 id vel vltima senectus auide petat. Aurel. Victor.
 Praeclare sapienterque dixerunt prisci illi homines, Nihil ultra
 modum; & praecelara res est mediocritas. Constantia. Manass.
 pag. 108.

Nihil est pretiosius mediocri vite genere, quod qui potest assequi & tueri, omnium certe est felicissimum. Ph. Cominus, histor. libro 10..

¶ APOPTHEGMATA.

Pistacum, aiunt dicere solum, Dimidi um plus esse toto, de quo dicto multa. Erasmi in Chilianibus. Hoc dictum autem extat apud Laert. lib. 5. c. 5.

Solon, eius item dictum nobile, & singulis momentis repetendum celebratur, Medius avarus, id est, Nequid nimis, quod mediocritatem auream, in omnibus seruandam esse iubet. Laert. & Stob. ser. 3.

Cleobulus, nec minus celebre est illud Cleobuli. Moxos ueros, id est, Modus optimus. Eandem mediocritatem commendans. Laert. & Stob.

Philaxenus dicebat esse iucundissimas carnes, quae carnes non sunt: & suauissimos pisces, qui pisces non sunt, quemadmodum amoenissimam esse navigationem iuxta terram, & ambulationem iuxta aquam. Erasmi in 6. apoph. ex Plus.

Lycurgus interrogatus, quam ob rem statuisset, ut ad aedium culmen imponendum fabri securi vterentur, ad fores vero addendas sola ferra, nec villo alio instrumento. Vt, inquit, ciues mediocritatem seruent in omnibus quae apud alios sunt admirationi. Videbatur enim parum decorum esse, si per ostium rude inferrentur exotica pretio chara, arte operosa, & c. Plus. in Lacon.

Seneca, Nero sibi comparat auleum quoddam insigne tum pretio, tum pulchritudine. Id videns Seneca, Declarasti, inquit, te esse pauperem. Causam rogante Nerone: Quod si illud amiseris, inquit, non poteris aliud parare simile. Euenit ut illud auleum naufragio periret. In hoc autem profecerat Seneca admonitio, ut Nero iacturam adamatae rei ferret moderatius. Qui nimium habet vnicum, quo amisso non queat alterum promere pauper est. Turfissimum igitur est, mediocribus & parabilibus delectari. Erasmi lib. 6. apoph.

Alphonsus, optimum factum sibi videri dicebat, si voluntas nostra inter amorem ac metum media intercederet. Vt quantum amor ad excessum impelleret, tantum timor illam e diuerso retraheret. Sensit autem mediocritatem in omnibus esse optimam, & hominum actiones media voluntate temperandas. Panor. lib. 4. de reb. gest. Alphonsi.

Socrates percontatus quenam esset potissima iuuenum virtus? Vt, inquit, ne quid nimium tentent. Calor enim aetatis vix limit illos seruare modum. Laert. in Socrate.

Democritus, si quis modum, inquit, excesserit, iucundissima quaeque in uicundissima fient. Stob. ser. 17. Idem ab Epicteto dictum est. Ariano teste.

Aristippus, Aetam siliam salubribus praeceptis instituebat, conuersatione, ut vique quod immodicum esset, contemneret, quod mediocritas in omni re sit optima: & in femina maxime virtutis sit, temperate cupiditatis. Laert. l. 2. c. 8.

Diogenes, cum multis videretur immodice philosophus, respondit, se se imitari chori magistros, qui tonum legitimum excedere solent, ut alii congruum arriperent. Quod enim excedit modum, tamen est vitiosum est, tamen ad excitandam aliorum locordiam conducibile est. Ita pallium ac dolium Diogenis diuitibus suas delicias exprobrabant. Laert. l. 2. c. 8.

M. Cato, qui magistratum eundem frequenter ambirent, dicebat, veluti ignaros vite, ne aberrarent, licitores qui praecedent semper quaerere. Solebant enim licitores praerere, non ut iam ostenderent, sed honoris gratia. Voluit autem indicare vir prudentissimus, modum etiam in petendo magistratu obseruari oportere. Erasmi l. 5. apoph.

¶ SIMILITVDINES.

D. Augustini, sicut inter ignem & aquam tenenda est via, ut nec exuratur homo, nec demergatur: Sic inter apicem superbiae & voraginem desidia, iter nostrum temperare debemus, sicut scriptum: Non declinantes neque ad dextram, neque ad sinistram. Epistol. 82.

Seneca, nauis in fluuio magna, in mari parua est. Sic mediocres videntur insignes. Apud.

Pliny, nihil minus expedit, quam agrum optime colere. Ita se penumero inutilissimum est, nimis esse in negotio diligentem. Lib. 18. cap. 6.

Nilus famem adfert Aegyptiis, si vel parum exundat, hoc est, minus in cubitis vel plus satis, hoc est, ultra 18. Ita pariter obstat ad bonam mentem fortuna vel nimium secunda, vel nimium maligna: hic egestate vexans, illic delitiis auocans ab honesto. cap. 18.

Spodas alicuius aut pendens volatu, aut iacent, propterea quod pedibus careant: Ita quidam in vitamque partem nimis vehimentes, aut nimium tumulantur negotiis, aut toti torpent ocio: nil medium est. lib. 10. c. 39.

Heder a pota neruis nocet, eadem foris adhibita prodest: Sic Philosophiam si penitus imbibas, nocet ad pietatem: si leuiter, & veluti foris admoucas, prodest ad eruditionem. lib. 24. c. 10.

Callus Phrygiae fluuius si modice bibas, medetur corpori, si immodice lymphatum animum agit. Ita si philosophiam immodice attingas profundum: totum te illi addixeris studio, mentis auferunt, & inanis gloriae furore quodam prostrantur. lib. 31. c. 2.

Notatus Protagenes, alioqui summus in pictura artifex, non sciret manum tollere de tabula: Ita quidam scriptores immodice ingenia peccant, quibus nihil vnquam satis emendatum. lib. 35. c. 10.

Insimians Vontani, virtus necesse est constinatur: enique ut vt Horatius definit, medium vitiorum, atque vtriusque redolens. Cum autem in ipsa vitia hinc deficiendo, hinc exasperando perterritur, efficitur vt medium illud aut perinde desideramus, vt mensuramque sponte excefferimus, aut ab eo sic recedamus, vt modo reculare verum etiam reformidare ipsum medium uideatur. Ex quo fit, vt necerum nec mensuram ratione habita, ueruperante animo, nunc rursus deficiente proprio virtutis mitemplere nequeamus. Nec vero audiendi sunt qui ad uicium hunc phi: qui mihi illud sane uelle suadere uidentur, vt de hominum actionibus tollatur mensura, ea uidelicet, sine qua nec artificum dem consummatum facere aliquid ualeant. Est enim artificum primi cuiusque maxime metiri quae facit, atque ad mensuram hunc genere & numeros, quo lingulae sibi inter se partes conueniant. Quibus ipse dimetiendis ad quasdisque intentus, ut qui a suis mensurae relecta mensura nulla e parte recedat, opus suum tale efficit, quod e opere dici maxime consummatum iolent, nihil adhi quodhil eximii, quod praestare atque efficere, proprium est mensurae. circa quando omnis affabrefactio ex eo est, vt nec magis quod productum habeant subductum, quam ratio, quam ratio, quam res denique ipsa, quae fit, postulat: nimirum iam omnia artificis tum operis, est a medio cuius ut dixi, iudex est mensurae. Docent hoc pictores in primis, & calatores, & qui uocantur architecti. Rerum quosque scriptores ac poete duo ante omnia legunt alterum, ne quid insolens ac turgidum in dicendo habeant, utrum ne quid humile & abiectum. Quae cum fingant, quod mensuris sequuntur, quam quod inter duo haec positum & constitutum est? Id certe nisi medium esse nequit, quando ad utroque uicium (qui medi est natura) recedi. Ergo etiam poete virtus ac laudis medi obseruatione gignitur. Quae quod Physicus quod poete ab vno ad alterum extremum, nisi per medium, aditum est. lum. De fortitudine lib. 1. cap. 4.

Rotodami, sicuti quasdam arbores fecunditas & largitas necat: ita quosdam perdit immodicus rerum succellus, in lib. 5.

Sicuti sal modice cibis aspersus condit, & gratiam saporis. Ita si paulum antiquitatis aut ioci admisceris, oratio fiet uerba si plus satis, nihil inuoluitus. lib. 10.

Vt noli subinde amputetur, ipsa sua fecunditate & grandis & perit: Ita cohibendum est immoderatum studium, ut in genis, ne parum moderato labore consumantur, ibid.

Meditatio.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Meditatio, Graece Meditatio, & μεδωμαι, mediator dicitur. Hegeh. Hugub. Heggaton, a verbo, Haggab, id est, mouere, mouet in ore, meditatus est, medio in corde versant, mediam ore quam animo. Hinc etiam in ore, id est, in corde, id est, in ore, narratio, computatio, & cetera, id est, in ore, narratio, computationis explicatio.

Meditatio, est rei cuiusvis in mente repetitio & agnitio. Multi naturae vitium meditatione atque exercitatione, sicuti (inquit Cicero) vt Demosthenes.

Quid autem sit, & quomodo differat a consideratione, meditatione, & contemplatione, vide supra in Cogitatione.

¶ BIBLICI LOCI.

Meditandum uerbum Dei, Deut. 10. 9. 18. 19. Ios. 1. 8. Psal. 119.

¶ SENTENTIAE POETICAE.

Periand. per Aulon. Moisen & ceteros, qui dixi, quid dicitum proba, Meditationem id esse totum quod gerat.

Ibidem. Is quippe solus rei uerenda est efficax, Meditatur omne quod primum negotium.

Ter. Adelp. O Democritus, istuc esse sapere, non quod ante pedes iacet, Videre, sed etiam illa, quae iuxta sunt.

Prosper. c.